

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. popoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—.

: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Frankopanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, odgovori pa se pošiljajo naročnikom. Nefrankopanska pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrt 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

: Telefon številka 303. :

Naša zmaga.

(Pismo iz Koroškega.)

Pred kratkim smo slavili zmago našega edinega slovenskega poslanca F. Grafenauerja. Ali je to nekaj posebnega, da se ljudstvo tega veseli, kar mu gre po naravnih in državnih zakonih? Res čudno je postalo danes, da se moramo koroški Slovenci šteti med najsrečnejše ljudi, če zmagamo v nalašč za nas prirojenem in od „voditelja vseh Slovencev“ dr. Sustersiča nam podarjenem volilnem okraju. Če je okraj naš, bi morali vendar zmagati brez vsake težkoče, kakor zmagujejo n. pr. Kočevci na Kranjskem. Nam seveda ne gre to, kar gre pesti kočevskih Nemcev, mi sploh nimamo pravice živeti, tako mislijo naši Nemci, njih zaveznički kranjski klerikalci nam pa dajejo še termine in pravijo: „Čez 50 let itak ne bo na Koroškem nobenega Slovenca več,“ k temu pa pristavi slovenski narodni gospodar msg Podgorc: „Narodnost je za nas koroške Slovence itak že izgubljena, skrbimo za vero.“ Pod takimi razmerami so pač tisti ljudje, ki ne poznajo kakovosti zmage, take zmage lahko veselijo, mi pa, ki gledamo tudi na okolnosti, na vzrok majhnega števila večine in na bodoče posledice, nikakor ne moremo biti s tako zmago zadovoljni. Pri državnozbornih volitvah leta 1907. so kandidirali naši kandidati samo na slovenskem programu k večjemu, če se je vmes slišala tudi beseda, da so katoliški možje, kar je na Koroškem med Slovenci edino pravo, pri sedanjih volitvah pa so jih kranjski klerikalci zmetali v eden koš z njihovimi „Eselesi“ in jih kandidirali enkrat pod šifro S. L. S. potem pa zopet pod šifro V. L. S. Vem, da se je marsikak kandidat jezil nad tem, zakaj ga ne imenujejo slovenskega kandidata ampak „Eselesa“. Vem, da n. pr. Terček za Celovec take kandidature gotovo ne bi bil sprejel in se raje desetkrat na dan postavil na glavo, kot se pustil pod firmo S. L. S. tako izrabljati, če bi ne bil uslužben pri nemškem šefu Mohorjeve knjigovodnje.

Poglejmo toraj najprej, s kakšno večino glasov je zmagal Grafenauer leta 1907. in danes. Ta razlika kaže, da je bil letos zadnjikrat izvoljen na tem programu. Ljudstvo hoče slovenskega poslanca ne pa klerikalnega. Nadalje zahtevajo volilci, da jih poslanec, kateremu zaupajo, vodi po svoji vesti ne po načrtih, ki jih da vodstvo kranjskih klerikalcev dr. Brejca. „Mir“ sicer vpije, da so liberalni dohtarji delali proti Grafenauerju, kar je pa iz trte izvita laž. Napredna posvetna inteligenca v Celovcu je bila za Grafenauerja, ne iz strankarskih ozirov, pač pa iz osebnih, ker ve vendar vsak, da Grafenauer nima prostih rok in je orodje „koroškega vodje“ dr. Brejca.

Pisec teh vrstic nisem „dohtar“, poznam pa naše razmere prav dobro in sem mnenja, da če ima kranjski

klerikalni „dohtar“ pravico razdvajati slovo med koroškimi Slovenci, da ima tudi kak drugi „dohtar“ pravico vmešavati se v narodni boj in javno kazati svoje politično prepričanje. Predvsem pa je potreba, da iz narodnega in političnega pozorišča pomedemo vse rimske, svetopisemske „dohtarje“, zakaj ti niso nič drugega, kot rimski agitatorji in popolnoma mednarodni, vsaj do danes še nobeden ni pokazal nikakih sadov svojega narodnega dela. Nekateri trdijo, da okrog dr. Brejca in „Mira“ se zbirajo „voditelji“ niso taki, kot kranjski klerikalci. Podamo samo eden slučaj.

Nekdo je urednika „Mira“, Smodeja, vprašal ali bi volil slovenskega naprednjaka, če bi nanesel slučaj, da bi kateri kandidiral in da bi ne kandidiral nobeden klerikalni Slovenec, in Smodej se odzove junaško: „Da, volil bi ga, če bi mu stal nasproti nemški nacijonalec (liberalec).“ „Kaj pa, če bi bil protikandidat nemški krščansko-socijalec.“ vpraša prvi dalje. „Potem pa raje nemškega krščansko-socijalca!“ To je bil torej Smodejev odgovor. Ne mislite pa, da bi bil odgovoril kak drug gospod te struje drugače, vsi so enako pobarvani. To je sprevlede kmet-volilec in izgubil je vero v Grafenauerja posebno še, ko je videl, da sedi v enem klubu z najhujšim sovražnikom koroških Slovencev, z dr. Sustersičem. Da povem pa še nekaj, nočem zamlčati tega, kar sem že večkrat slišal med kmeti. Bili so mnenja, da Grafenauer nikdar ne bi bil vstopil v Sustersičev klub, če bi ga k temu ne bil prisilil dr. Brejca. Seveda se bo izgovarjal dični vodja koroških Slovencev, da je bilo to sklenjeno na sestanku zaupnikov. Vprašamo, kateri zaupniki pa so bili povabljeni? Sami taki, o katerih je dr. Brejca dobro vedel, da mu ne upajo ali ne znajo ugovarjati.

Če hoče torej Grafenauer pri prihodnjih volitvah zopet zmagati naj nastopa po svojem prepričanju, ne pa na komando kranjskih klerikalcev in dr. Brejca. Odveč bi bilo dajati staremu politiku naukov, on sam ve kaj je prav. Če že noče vstopiti v klub naprednih slovanskih poslancev, naj ostane sam in naj nastopa strogo narodno, klerikalizem pa naj pusti pri miru, potem ga bodo podpirali vsi slovanski poslanci, ki imajo kaj narodnega čuta, katerega sicer zastoj iščemo pri kranjskih klerikalcih. Tako mu bo pri prihodnjih volitvah zagotovljena sijajnejša zmaga nego je bila sedaj.

Koroški kmet.

Po Bienerthovem padcu.

Bienerth je torej podal demisijo in demisija je bila sprejeta. Znano je, da so to provzročile volitve, ki so bile po svojih rezultatih prava nezupnica dosedanjim vladam oziroma Bienerthovemu sistemu. Uradna izjava pravi, da je Bienerth odstopil, ker se ni čutil poklicanega, da bi sestavil ve-

brez predsodkov in brez ozirov na preteklost. Bienerth je torej šel in napredno časopisje se veseli tega dogodka kot zmage. Posebno se more tega veseliti slovansko narodno časopisje, ker je bil Bienerthov sistem najbolj nemški kar smo jih imeli do sedaj. Torej, adijo Bienerth!

Opravičeno pa se sprašuje sedaj časopisje, zakaj se ni to zgodilo že prej. Saj so opozicijske stranke trikrat spravile Bienertha v škrpce in mu napovedale odhod. Toda Bienerth je bil čudna natura ne sam po sebi, ampak po razmerah. Ker ni kazalo drugače, je Bienerth odšel in — se je vrnil. Izpremenilo se je par ministrskih mest — in šlo je zopet naprej. Tako so si sledili Bienerth I., ko je ta odšel Bienerth II., Bienerth III. in morda bi prišel še Bienerth IV., da ni prišlo do volitev.

Sistem se med tem ni izpremenil, bil je nemški in klerikalni, pa naj je odšel ali naj se je vrnil Bienerth ta ali oni. Volitve so pokazale, da se da nasilen sistem le malo časa vzdržati in čim dalje se vzdrži, tem hujši je odpor proti njemu. Ta odpor se je pokazal pri volitvah, ki so končno prinesle Bienerthov padec.

In našel se je mož-rešenik. To je gospod Gautsch. Že parkrat se je pojavil Gautsch, ko je bila vladna ladja zavožena in jo je hitro spravil zopet v tek. Vsaj na videz. Listi pišejo o Gautschu večinoma zelo laskavo. Mož ima precej izkušenosti in široko obzorje in si zna pomagati, če z drugim ne, vsaj z obljubami in s prijaznim obrazom. Taki ljudje pa navadno ne izhajajo dolgo, ker za obljubami pride čas, ko jih je treba izpolniti. Takrat pa Gautschu baje zmanjka vseh zmognosti. In zato tudi sedaj Gautsch ne bo nič drugega kot rešitelj iz trenutne zagate, da spravi državno ladjo zopet v tir. Za njim bo baje prišel Thun. Gautsch nima lahke naloge. Reševati jo bo moral tam, kjer so doslej izpodleteli vsi poskusi t. j. na Češkem: spraviti Čehe in Nemce in tako omogočiti delovanje češkega deželnega zbora. To bo prva naloga, ako se Gautschu to posreči, potem bo gospod situacije, in bo lahko jadral naprej.

Za nas je seveda bolje to, kar je bolje za druge slovanske narode v Avstriji. Gautsch je bolji od Bienertha. S tem pa še ni rečeno, da je za nas dobro. Naj pride ta ali oni svobodni ali nesvobodni gospod, baron ali knez, pri nas ostanejo razmere neizpremenjene. Na Dunaju imamo slavno klerikalno delegacijo, ki skrbi zase in za svojo bodočnost. Narod o tem ničesar ne ve. Zato ne smemo pričakovati rešitve z Dunaja. Rešitev leži doma. Tu se je treba bojevati proti sistemu, tu je treba izpremeniti razmere! Na Dunaju so morali izpremeniti klerikalno-nemški sistem. Delajmo na to, da se izpremeni tudi pri nas doma, kajti naša ožja domovina trpi pod njim še vedno, in jinit Gautsch niti Thun ne bosta

čino, ker je treba z ozirom na bodočnost, da se vlada pogaja s strankami prinesla rešitve, če ji ga ne bomo prinesli sami.

Iz slovenskih krajev.

Iz Ihana. Ko se je zadnjič našemu župniku v „Jutru“ očitalo, da je pri prodaji posestva pokojne Sojer oškodoval občino za več tisoč k on, se je potem na leci opravičeval, češ, saj sem jaz povzročil, da je podarila Sojer občini del premoženja — meni se imate zahvaliti; tiste tisoče pa, ki so šli pri prodaji posestva v izgubo, bomo pa pri zidanju novega hleva profitirali. — Ihanski župniku je namreč — akoravno je komaj par mesecev v naši fari — hlev preslab in dal je napraviti načrte za novega, ki bo baje veljal celih 10.000 K, in župnik pravi, da bo „patron“ toliko prispeval, da bo fara še 3000 K profita imela. Pozabil pa je povedati, da bo, če je stvar taka, ogoljufan „patron“ — če pa ne on, pa — farani. Eden čisto gotovo. Na vsak način je to spet nova farbarija, toda Ihanci župniku v to past ne pojejo, saj imajo že zdaj čez 70 odstotkov obč. naklade in čez 10.000 K dolga. Župnik, ki ima dohodke iz farovškega posestva, naj si sam popravi šalo, če je res popravila potrebna, in naj jo popravi sproti in nikar ne čaka, da cela razpade, da bi potem na stroške občine novo zidal. Tako gospodarijo ti ljudje vedno in povsod s tujim imetjem. Najprej uboga kmeta popolnoma oskubajo, in ko revež nima ničesar več, mu pa pravijo in ga tolažijo: Božja volja je, da si revež, to ti je bog naložil v pokoro; če boš na tem svetu stradal in se ti bo slabo godilo, se boš pa tem bolj veselil na drugem svetu; bogatini bodo pa na dnu pekla goreli! — Mi pa pravimo, zakaj bi moral ravno Slovenec biti vedno suženj? Ko se je rešil graščakov, so pa na njih mesto stopili — katoliški duhovni. Ali je naš kmet res tako s slepoto udarjen, da ne vidi, kdo je njegov najhujši sovražnik?

Iz Domžal in okolice. Dobro bo, če tudi mi malo razjasnimo, kaj vse so počenjali naši dobri krščanski duhovniki zadnje tedne. Z mirno vestjo lahko rečemo, da se pri nas še nikdar cerkev ni tako zlorabljala, kakor za časa volilne borbe. Duhovniki, zlasti pa izanski župnik, so gremi raz prižnice čez naprednjake, zabavljali čez napredne liste, rotili volilce, da bo vsak, kdor bo volil napredno, pogubljen in necerkevno pokopan itd. Zaključek vsake pridige je vedno bil, naj vsak volilec prinese volilni listek župniku, da ga izpolni. Res čudno, da so naprednjaki kljub nezasišanemu duhov-

skemu terorizmu dobili po deželi še toliko glasov, posebno ker se od napredne strani ni ničesar storilo. — Sploh so dandanes kranjski duhovniki skoro napol podivjani. Njim se gre samo za bisago in nadvlado. Voditi hočejo občinsko, deželno in državno gospodarstvo, biti morajo prvi pri vsakem koriku. Cerkve, zvonove, pokopališča in župnišča, vse morajo napraviti farani sami, župnijske dohodke pa spravljajo duhovniki sami v žep. Kranjski župniki ne dovolijo niti vstopa v cerkvene račune. Pri teh razmerah res nikakor ne more biti čudno, če vera peša in ljudstvo izgublja zaupanje v svoje duhovnike. Sicer je pa tudi že zadnji čas, da se naš kmet strezne in osvobodí duhovskega jarma, ki ga skuša materialno popolnoma uničiti.

Iz Kranja. Nogometna tekma v Kranju. Danes, dne 29. junija se vrši v Kranju točno ob 5. popoldne na šolskem igrišču, p. d. na Gaštevju prva tekma med ljubljanskim II. moštvom in tukajšnjim moštvom. Prvikrat bo imelo danes pokazati kranjsko moštvo, koliko se je bilo tekom zadnjih mesecev, kar se je bilo moštvo ustanovilo, stremilo. Seveda bi bilo moštvo že lahko bolj napredovalo, a da ni, temu so bili krivi večkrat osebni prepri. Seveda, razume se, da ni zadovoljalo samo to, ampak tudi ravnanje nas ni posebno rado gledalo in zato nam je marsikak račun prekrižalo. Toda vkljub tem zaprekam s je moštvo precej opomoglo. Nabavilo si je novo žogo, uniforme (in sicer bele hlače modro obrobljene, potem bele srajce tudi modro obrobljene in na sredi lepo šestoro oglatu rdečo zvezdo. Nekateri igralci so si nabavili tudi že čevlje). Dalje se je igrišče popravilo in tako je imelo moštvo razen tega še mnogo drugega dela. Da si je moštvo toliko opomoglo, gre hvala pač nekaterim posameznim igralcem, ki so moštvo podpirali, kolikor je bilo v njih močeh. In danes tekmuje to moštvo prikratk z zunanjim moštvom, da bo dobilo jasno sliko, kakšne moči ima. Opozorjamo slavno občinstvo še enkrat, da se tekma vrši točno ob 5. popoldne. Ker sta si obe moštvi približno enaki, zato je težko govoriti o izidu tekme, toliko pa povemo, da bo igra zelo zanimiva in zato vabimo vse slavno občinstvo, ki se zanima za ta sport, naj si pride ogledat to bitko, ki se danes vrši med kranjskim in ljubljanskim moštvom.

Iz Hrenovice. Klerikalci hrenovski lahko čestitajo svojemu dopisniku, ki je dal tako izvrstno kvalifikacijo sebi in svoji stranki. Govori tudi o nekem fantiču, ki ima baje duhovnike zelo rad in ki si rad pridobi zmago za zmago. Dopisunče, kaj čvekaš o znanem Kvasu, ko ne veš, kako se je

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice.

Rez. zaklad nad 500.000 kron. Stanje hranilnih vlog 20 milijonov kron. Obrestuje hranilne vloge po čistih 4 1/2 % brez odbitka rentnega davka.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetec.

Bembo je nekaj časa mrklo pomolčal. Tisto, kar ga je najbolj plašilo, ni bila smrt Ivana de Medičis, pač pa to, da je bil ta udarec, ki je zadel obadva, njega kakor Foscarija, zadan od Rolanda Kandiana.

Da je bil Veliki Vrag ubit, to je bila pač gotovo nesreča, vzlasti za doža; toda ta nesreča se je dala popraviti. Nepopravljiva pa je bila delavnost in sovraštvo Rolandovo.

— Daj, je dejal, povej mi vse nadrobno.

Aretino se je spustil v blestečo pripoved, ki je delala vso čast njegovi domišljiji. Na podlagi narekovanega pisma je razvil pred Bembo cel roman, in podrobnosti, ki mu jih je narekovala njegova rodovitna iznajdljivost, so bili tako patetiški, da so mu povzročili potok novih solza.

Odslej je bila v Bembovih očeh jasna in pribita gotovost, da je bil Peter Aretino resnično navzoč pri smrti Velikega Vraga.

Poslušal je pripoved z zanimanjem, ki je veljalo Aretinu kot nekaj nem poklon, namenjen njegovemu literarnemu talentu. Vseeno pa je dodal:

— Nisem te vprašal o smrtnem boju; tvoje pismo govori o tem poglavju dovolj obširno. Toda v vsej tej reči je par točk, ki si jih moram razjasniti natančneje.

— Le povej! je dejal Aretin.

— Vse po vrsti: predvsem, ali si izpregovoril z Ivanom de Medičis kako besedo o namenu svojega poslanstva?

— Saj ni bilo časa.

— Torej je Veliki Vrag umrl, ne da bi bil izvedel, po kaj prihaja v njegov tabor?

— Tako je.

— Torej sledi, da pred svojo smrtjo ni mogel z nikomur govoriti o Foscarijevih namelih?

— Za to ti jamčim.

— Dobro; preideva k drugemu vprašanju, je menil Bembo, obotavlja se. Tisti, ki je streljal na Velikega Vraga...

— No kaj?...

— Je bil gotovo kak sovražni vojak?

— Nikakor ne; pisal sem, in to ponavljam ustno, da je bil nepoznan, tako v taborišču kakor v Governolu. Več jih je zatrjevalo, da je sin nekega doža.

— Ali je kdo imenoval kako ime?

— Da; več častnikov mi je zagotovilo, da morilec ne more biti nihče drugi kakor tujec, ki ga je Ivan de Medičis sprejel ponoči v svojem šotoru in s katerim je imel hud prepir.

— Kako je bilo ime temu človeku?

— Roland Kandiano.

Bembo je vztrepetal tako silno, kakor da se ni nadejal slišati to ime. Vstal je in z grozo pogledal okrog sebe. V tem trenutku mu je bilo, kakor da utegne Roland nenadoma stopiti predenj, zagrabiti ga in ga iznova vleči s seboj v tisto strašno podzemeljsko jamo. Videl je Aretina, ki je slonel v svoji postelji ter ga gledal z osuplimi očmi. Zasramoval se je te nepremišljene bojazni, sedel nazaj ter vprašal:

— Ali tudi ti pred svojim odhodom nisi govoril z nikomer o tem poslanstvu?...

— Z živo dušo ne, je dejal Aretino po trenutnem obotavljanju.

Toda kakor kratko je bilo to obotavljanje, Bembo ga je vendar zapazil.

— Nesrečnež, je zarohnel Bembo in pristopil k postelji, ti si govoril!

— Ne, prisežem ti, da ne!

— Ali veš, je povzel Bembo, razburjeno stresaje Aretinovo roko, ali veš, kdo je bil tvoj tajnik?...

— Kateri tajnik? Ali noriš?...

— Skrivnostni tajnik, o katerem, sem te zamen izpraševal, ker nisi vedel ničesar razen njegovega imena! Ali veš, kdo je bil ta človek?

— Ne, pri Klarinih laseh, ničesar ne vem!

— Kja je zdaj? Kaj se je zgodilo z njim?

— Izginil je na predvečer mojega odhoda. Naj ga čuva hudič na vseh njegovih potih!

— Vidiš, ti trojni norec: to je bil Roland Kandiano!

— Oha!...

— On, da, on, tako ti pravim!

— No, pa kaj je v tem tako čudnega? In kaj, misliš, da to briga mene? Kakšna skrb je meni navsezadnje do tega, kar dela in počenja Roland Kandiano?...

— Ali se ne bo vrnil, ali pa se vrne, kakor mu bo drago!

Ob teh besedah je Bembo vztrepetal. Plamen strašnega upanja se je nenadoma zasvetil v njegovih očeh.

— Če bi se vrnil! je mislil sam pri sebi.

— Kar mi je v vsem tem najbolj jasno, je nadaljeval Aretino, je to, da izgubim razen prijateljstva Ivana de Medičis tudi dvatisočpetsto dobrih srebrnjakov, ki bi jih moral prejeti po srečno opravljenem poslanstvu!

— Poslušaj, je menil Bembo. Ali hočeš dobiti vseeno ta denar?

— Kajpada hočem! je vzkliknil Aretino, ki je naenkrat nehal jokati.

— Ali hočeš dobiti dvakrat, trikrat toliko — kolikor ti bo srce poželelo.

— Govori, prijatelj Bembo; govori, tvoje besede so kakor suho zlato. Kaj naj storim?

— Zahteva je malenkostna. Tvoj tajnik...

— Slavni Roland Kandiano?

— Da. Ali nisi rekel, da se nemara vrne k tebi?

— Da. Sam mi je sporočil.

— Dobro. Vidiš, kadar pride, pokaži mu prijazen obraz in ga pridriži pri sebi par ur, naj te stane karkoli...

— To ni težavno.

— In obvesti me nemudoma.

— Aha!

— Ali ne maraš? je zarenčal Bembo.

— Zakaj ne hudiča! Ne poznam tega človeka in ga ne maram poznati. Čisto vseeno mi je, kaj se mu pripeti. Velja, Bembo! Če se vrne, ti pošljem še isti hip obvestilo.

— In tisti dan dobiš desetstisoč srebrnjakov.

(Dalje.)

dogodilo, ko nimaš boljših prilik. Se to pridrži, ker s tem se blamiraš. Saj pišeš znani Kvas, a ne vem, kaj hočeš s tem reči, zakaj je nem. Ni samo ta fantič, nego je tudi mnogo možakov, katerim se ponašanje in postopanje ta lepega mladega Martina ne dopade. Le zapomni si to, dopisunče! Pravijo, da je gizdavi gospod Martin za vse prej nego za kaplana. In narod, kakor se pravi, pametno sodi. Ergo. In ko bo odšel, od koder je prišel, se bo lahko zapelo lepo pesem. Le združbo je delal, vneval prepir, iz fare pobegnil je ljubljani mir. Svetujemo pa hiši, katera je bila bombardna centrum protiverskih časopisov kakor so „Narod“, „Jutro“, „Slov. Dom“ itd., da jih odstrani in si pridrži le „Bogoljuba“ in pred vsem „Domoljuba“ in to že radi bistroumni in vsestransko temeljitih dopisov hrenoviškega dopisuna, ki si je pri prvem naskoku le rožiček odbil, a bi si znal pri drugem šturmu tudi glavo razbiti.

Iz Beguni na Gorenjskem. Našemu preslavnemu obč. odboru bide zadnja ura in ni več daleč čas, ko mu bode sovražna usoda prestigla nit življenja. Poređen je bil ta izrodek farovža in šurmomega šibela, neroden in za občino škodljiv, in sedaj leži na smrtni postelji, ni pa nikogar, ki bi mu pripomogel do svežega življenja. Poklicali so sicer k bolniku zdravnika iz farovža, moža svetega in neomadeževanega, in ta je vtaknil v en žep boga, skrnil hudiča v varno malho, pa se odpravil na romanje. In po poti je delil in zopet pobiral odpustke in obilni volilnih pooblastil pri starih ženskah, Marijinih hčerah ter svojih podreptih izven fare. Ta zdravnik namreč misli, da so pooblastila najboljša zdravilo za onemoglost obč. odbora. Kakor je bolj kazalo, je privlekel pri hčerah devčaricah iz žepa boga in zahteval podpis, onim pa, ki so se mu drznili zoperstavljati, je pokazal hudiča, strašnega in pretečnega. In vrnil se je zadovoljen v domačo hišo tam ob cerkvi, otrešel prah s svojih škorenj, sedaj pa čaka učinka svojega čudežnega zdravila. Pozabil pa je ta sveti mož na nekaj: Prva dolžnost njegova bi bila, da spove tega onemoglega in mu podeli popotnico v srečno večnost. In ker je zanemaril oboje, bodo poskrbeli to drugi.

Od Sv. Gregorja nad Ortene-kom. Naš sv. Gregor stoji 736 metrov visoko nad morjem, je bližnji sosed znamenite razvaline gradu Orteneka, od koder škilimo doli nad Ljubljano, kadar nam postaja dolga do-ma na sv. Gregorju. Kljub temu, da stoji naš sv. Gregor tako visoko nad Ljubljano, in kljub temu, da izhaja „Jutro“ že drugo leto, vendar še ni-smo „stali“ v „Jutru“. Da bomo zdaj „stali“ v „Jutru“, to se imamo zahva-liti le našemu prečastitemu župniku. Vi v Ljubljani nimate pojma, kaj si je ta sveti mož prizadejal za časa državnozbornih volitev. Vsako nede-ljo nismo nič drugega slišali v njego-vih pridigah, kot: samo rotnje, da naj volimo „katoliškega moža“. Ko je slišal, da tudi Pucelj kandidira, je bil kar sam ves iz sebe. Rotil in grozil je, da ne mašuje, ne krsti, ne pokopuje, skratka, on nam ustavi vse svoje „žegne“, če ne volimo poslanca, ki je mož po božji volji. No, vsega tega strahu ni bilo potreba. Kajti sv. Gre-gor je in ostane katoliški svetnik, ki stoji 736 metrov visoko nad morjem in kakor je naš sv. Gregor, taki smo tudi mi. Namreč bili smo toliko časa taki, dokler nam župnik ravno s svo-jimi grožnjami ni odprl oči. Zdaj nam ni potreba več hoditi na orteneške

razvaline, ampak vidimo tudi od nas doli v — belo Ljubljano. Veliko je že v tem storjenega, da „stoji“ sv. Gre-gor danes prvič v „Jutru“.

DNEVNE VESTI.

Vsak mesec sedanjega inter-regna pomeni velik prihranek za Ljubljano. Tako piše včerajšnji „Slovenec“, ki je s tem slednjič javno pripoznal sam, kar smo že davno ve-deli, da je klerikalcem mestna avto-nomija deveta briga in da jim je stokrat ljubše, da na magistratu vlada Laschan nego od meščanov izvoljeni občinski svet z županom na čelu — le zato ker niso pri volitvah mogli strmoglaviti naprednjakov. Vse vpitje „Slovenca“ ne more pri razsodnih ljudeh ničesar zaleči: faktum je da ima Ljubljana od sedanjega interregna občutno gmotno in moralno škodo. In če „Slovenec“ trdi, da je sedanjí interregnum boljši nego občinski svet, res ne vemo, čemu so klerikalci sploh šli volit — mar naj bi ostal na ro-tovžu Laschan kar na vse večne čase!

„Slovenec“ se jezi, ker smo se mi potegnili za mestne policijske straž-nike, ki so slabo plačani. To je pač stvar okusa. Mi vsaj se nismo nikdar jezili, če je kdo zagovarjal kako stvar, ki je dobra — kar se pri „Slovencu“ le redkokdaj zgodi. Ne gre nam v glavo, zakaj se „Slovenec“ tako raz-burja, kakor bi imel vročinsko bolezen. Malo mrzlih obkladkov bi mu res ne škodilo!

Pametno gospodarstvo in dobro zastopstvo hoče dati Ešeles Ljub-ljani, pravi „Slovenec“. Med pametno gospodarstvo šteje Ešeles torej gotovo desetmilijski puf, ki ga je napravila Ešelesova večina deželnega zbora in znane pritožbe famoznih Ešelesovcev Kregarja in Štefeta proti prodaji sveta na prostoru bivšega vojaškega oskrbo-vališča, ki so Ljubljani požrle par stotisoč kron. Med dobro zastopstvo pa spadajo po mnenju „Slovenca“ na vsak način predvsem znani absolvent graške medicinske fakultete dr. Zajc in nepotrjeni podpredsednik trgovske zbornice ter njegov bratec Štefe, ki sta v preiskavi zaradi znanih volilnih sleparij v trgovski zbornici. — No, Ljubljanci bodo že sami poskrbeli, da jim ne bodo gospodarili take sorte „pametni gospodarji“ in „dobri za-stopniki“!

Rekord v denuncijantstvu je go-tovo dosegel dragatuški župnik Novak. Zoper tamošnjega nadučitelja je namreč tekom pol leta vložil že petnajst ovadb. Ni vraga, da bo nekaj zaleglo. Toda, kakor čujemo, bodo miroljub-nega župnika ti „špasi“ precej veljali, ker je imel že parkrat priliko občutiti trdo neizprosno pest kazenskega zaka-nika, ki je globoko posegel v faj-moštrov možniček. Vrh tega je bil župnik v zadnjem času obsojen na teden dni zopora. Počasi mu bo že zmanjkalo veselja za take športe.

Ze vedo zakaj! V preteklih de-setih mesecih se je oddalo na magi-stratu v Laschanovem imenitnem „posvetovalnem svetu“ več del, ki bi jih imeli dobiti napredni, sposobni in vestni obrtniki, pa so jih dobili kar enostavno — člani tega sveta, in sicer — dva klerikalca in en nemškutar. Če bo šlo še en čas tako naprej, bo prišlo na rotovžu v praksi, da se bodo oddajala gotova dela kar med seboj „pod roko!“ Potemtakem imamo opraviti z nove sorte kupčijo, ki je sicer ostudna kakor vsa klerikalna

lumparija, ki pa gotovim ljudem le nekaj — „nese“!

„Ni izključeno“ — pravijo kle-rikalni idijoti, da bodo na Dunaju ljubljanske občinske volitve — ovr-žene! To je sicer oslovsko tolažba, ali našim klerikalcem je v silo tudi taka tolažba dobra! Baron Schwarz in advokat Šusteršič pa bosta še pred novim letom zvedela, da ljubljanska avtonomija ni — njih monopol. Iz ka-terega naj bi se klerikalni tihotapci „futrli“!

All se to za c. kr. rezervnega kadeta spodobi? Iz Zgornje Šiške nam poročajo: Pri dogodkih na dr. Šusteršičevem shodu, o katerih se zdaj vrše sodne preiskave, je igral prvo in važno vlogo tudi uradnik c. kr. tobačne tovarne, Babnik, ki je, če se ne motim tudi kadet v rezervi. On je pravzaprav tisti, ki je bil izvršitelj dr. Šusteršičevega manevra. On je bil, ki je sklical javen ljudski shod in on je bil, ki je ta shod onemogočil, ko je videl, da na shodu ne bodo klerikalci prevladali. On je bil, ki je s sklicanjem shoda po paragrafu 2 provzročil raz-burjenje med strankami, česar ni bilo prav nič potreba, če bi se bil shod vršil tako, kot je bil sklican. Ta Babnik kot državni uradnik in kadet v rezervi pa je tudi druge kloftal in on je bil tudi tisti, ki se je pustil od drugih kloftati. Ali tako postopanje odgovarja ugledu državnega uradništva, še bolj pa ugledu c. in kr. armade, to naj dotične oblasti same preiščejo.

Izobraževalno društvo „Brat-stvo“ nam pošilja sledeče poročilo: Izvanredni občni zbor nar. soc. izobraž. društvo „Bratstvo“ se je vršil dne 11. junija t. l. v areni „Nar. doma“. Občni zbor je otvoril predsednik brat Vimer. Iz poročil tajnika, blagaj-nika in odsekov se je razvidelo da je mlado društvo v lepem razvoju. Nato je bil stavljen predlog, da se iz društvenega imena izpusti „narodno so-cijalno“ in da se izpremene pravila v toliko v kolikor so v zvezi s tem ime-nom, ker si vsled tega imena prisvaja t. zv. nar. socialna stranka preveč pravic do društva. Temu predlogu so nekateri ljudje, ki imajo pred očmi samo svojo osebno politiko naspro-tovali. Pri glasovanju je bil z navdušenjem sprejet predlog o izpremembi društvenega imena. Voditelji narodno socialne stranke so ostali osamljeni. Pri volitvi odbora so bili izvoljeni v odbor mladeniči, kateri imajo resno voljo društvo voditi do njegovega pravega cilja. Predsednik je nato zaključil dobro uspeši občni zbor s po-zivom da vsi člani in članice vztrajno delujejo za procvit društva. V Ljubljani je sedaj „Bratstvo“ edina napredna mladinska organizacija in ako se do-sedaj ni razvil tako kot bi se moralo po svojem namenu je pripisovati temu da so imeli gotovi faitni politiki preveč vpliva na razvoj društva, a sedaj je društvo vseh teh vplivov prosto. Sveta dolžnost napredne javnosti pa je da podpira društvo v vseh ozirih da bode moglo vršiti svojo nalogo. Koliko na primer klerikalci žrtvujejo za svoj na-raščaj in v tem naprednjaki ne smejo zaostajati. „Narod brez mladine, je narod brez bodočnosti“, ta prislovica velja tudi nam. Upati je, da se slo-venska napredna javnost odzove temu pozivu, ter prerajeno „Bratstvo“ pod-pira, da doseže stopnjo, katera mu gre kot edinemu slov. naprednemu mla-dinskemu društvu.

All spada gnoj nasproti šole? Iz Špodnje Šiške se nam poroča: Mi imamo lepo novo šolo in sicer po za-slugah previdnosti in za slovenski na-raščaj skrbečih občinskih očetov tako

veliko, da je tretjina slovenskih sta-rišev primorana svojo slovensko deco pošiljati v nemške šole. Zdaj seveda nekateri govorijo, da je bila pri dolo-čitvi zgradbe neka kupčija, ali tako nekaj dogovor med Nemci in tistimi narodnjaki, ki jih vidiš vsak večer v družbi raznih heilovcev. Namreč, kolikor manj prostora v slovenski šoli, toliko več prostora je za zahtevo Nemcev, ki jim ni toliko, da njihovi otroci ne hodijo v slovensko šolo, marveč katerim se gre v prvi vrsti za to, da vsled pomanjkanja v slovenski šoli čim več spravijo slovenske mla-dine v nemške šole. S tem si ne ob-ljubljajo pridobiti le slovensko deco za svoje nemško-narodne namene, ampak, s tem priklenijo tudi stariše slovenskih otrok nase. Pri volitvah, pri ljudskem štetju se take „dobre“ dobro obrestujejo. Čudno se nam zdi, da šišenski modrijani ta manever še le zdaj razumejo in da se ni takrat, ko je bil še čas za to, energično sto-pilo na prste tistim, katere sedaj su-mijo, da so ali zgolj iz starokopit-nosti ali iz posebnega prijateljstva do svojih hajlovskih prijateljev, postali narodne izdajice. Morda se bo dalo to pri razširjenju šole vsaj deloma po-praviti in takrat se znamo o tem še kaj pomeniti. Ampak kar se nam pri tej šoli še bolj čudno zdi, je to, kako more šolska in zdravstvena oblast trpeti, da so nasproti šole velikanski kupi gnoj, ki zdaj v tem gorkem času naravnost v odprta šolska okna izpuhtevajo včasih naravnost neznos-ni smrad. In čudno se nam zdi tudi od dotičnih posestnikov, ki znajo z dra-gocenim gnojlom tako slabo gospo-dariti, da puščajo brez vrednosti za gnojenje izhlapevati najboljše kar je v gnoju. To je bilo za tiste čase morda prav, ko je Šiška štela 500 ljudi, ne more biti pa to prav sedaj, ko jih šteje že čez 5 tisoč.

Letina in naš kmet. Letos kaže na polju in travnikih povsod izredno lepo. Upati je na dobro letino. Poljski pridelki in žita kažejo povsod po de-želi ugodno, edno par vinogradov je spomladni toča na pol poškodovala.

Deželni muzej Rudolfinum je danes od 10. do 12. dopoldne za splošni brezplačni obisk odprt.

Pevsko društvo „Zvon“ v Šmar-tnem pri Litiji priredi dne 2. julija 1911 o priliki 20 letnice velik koncert z vrtno veselico. Priglasilo se je že 10 bratskih pevskih društev z 200 pevci in 3 zastavami. Da bode to slavje čim impozantnejše in res na-rodno, da pokažemo (vsem) našim na-sprotnikom kake simpatije vživa „Zvon“, pohitite v najbližnjem šte-vilu ta dan v Šmartno. Sodelovala bode slavna rudniška godba iz Trbovelj. V raznih paviljonih oskrbele in po-stregle bodo s pijačo in jedjo naše narodne dame. Natančnejši spored se priobči.

„Sokol I.“ vabi bratsko članstvo in cenjeno občinstvo na svojo IV. javno telovadbo in ljudsko veselico, katero priredi v nedeljo dne 2. julija t. l. na Ledinu poleg I. m. d. l. šole. Spored: I. dopoldne promenadni kon-cert slavne „Slovenske Filharmonije“ in skušnje za javno telovadbo, bufet; začetek ob 10. uri, vstopnina 20 vin. II. popoldne javna telovadba pri kateri nastopa ženski odsek, članstvo in obrtni naraščaj; skupina, nagovor. III. velika ljudska veselica, ples; začetek ob 4. uri, vstopnina 60 vin., sedeži pri telovadbi posebej 60 vin. Za obilen poset se priporoča odbor. Na zdar!

Iz šolske službe. Profesor na državni gimnaziji v Novem mestu Julij Krek je premeščen na I. drž. gimna-

zijo v Ljubljani; profesor Ivan Maselj od istotam na II. drž. gimnazijo v Ljubljani in prof. dr. Vincenc Šarabon iz Novega mesta na I. drž. gimnazijo v Ljubljani. — Imenovani so za pravega učitelja Anton Lovše od II. drž. gimnazije v Ljubljani na drž. gimna-zijo v Novem mestu, istotako dr. Viktor Triller od I. drž. gimnazije v Ljubljani v Novo mesto, Vladimir Winter iz Gradca za nemško gimna-zijo v Ljubljani, za provizoričnega učitelja je imenovan dr. Filip Fraud iz Gradca na drž. realko v Ljubljani. V Kočevju so premeščeni Rikard Chmel iz Dunaja in Martin Kuhla iz Trsta, iz Kočevja pa Josip Fezzi v Inomosi in imenovan za pravega učitelja Gu-stav Naser.

Glas iz občinstva. Piše se nam: V Ljubljani in okolici, pa tudi dru-gje po deželi se zdaj vrsti veselica za veselico — danes Ciril-Metodova, ju-tri sokolska itd. Mi smo prijatelji ve-selic, posebno še takih, ki imajo kak rodoljubljen namen. Ampak pogosto se z njih vračamo nezadovoljni. Tistega takozvanega „odiranja“, ki so se ga ljudje prejšnje čase na veselicah že od daleč bali, zdaj ni več, zato pa zdaj nekateri gostilničarji, oziroma na-takarice, skrbje za nezadovoljnost. V politerskem kozarcu piva namreč manjka pogosto kar ena tretjina, to-liko zavzame „porta“. In občinstvo godrnja in je nezaodvoljno. Isto je z jedmi; porcije so ponekod kar za po-lovico manjše nego ob navadnih dne-vih. Še prav posebo velja to o kruhu. In to je vzrok, da se občinstvo na veselicah nad gostilničarji pritožuje. Pričakujemo v tem oziru od strani gostilničarjev izboljšanja!

Več nezadovoljnežev.

Kronanje angleškega kralja Ju-rija V. spuščanje novega avstrijskega dreadnoughta „Viribus unitis“ v morje in velikanski orkan v Trstu — te tri najnovejše zanimivosti se vidijo danes in še par dni samo v elektro-radiografu „Ideal“, Bokerski boj med črncom Johnsonom in belo-kočcem Jeffriesom v Ameriki, ta sen-zacionalna slika se bo kazala od so-bote naprej samo v elektro-radiografu „Ideal“. Predstav-ljanje te orjaške slike traja skoro dve uri.

Podružnica slov. planinskega društva v Kranjski gori priredi dne 2. julija t. l. pešizlet v Chiusa Forte na Laško. Odhod iz Kranjske gore v soboto, dne 1. julija zvečer ob 10 uri z vlakom do Trbiža, od tod peš čez Rajbl in Raccolano v Chiusa Forte. Povratek z vlakom ob 5. uri popoldne. Tura je zelo zanimiva in gotovo ne bo nikomur žal ako se pridruži temu izletu. Pešhoje 10 ur.

Društvo za zgradbo „Sokolske-ga doma“ v Spodnji Šiški priredi dne 2. julija 1911 popoldne ob 3. uri svojo drugo veselico v vseh prostorih restavracije „Bellevue“ v Spodnji Šiški. Pri veselici sodeluje Postojnska meščanska godba, katero si je odbor zasigural. Pričetek veselice je ob treh popoldne. Po sporedu sodeč, obeta biti ta veselica ena izmed najbolj za-bavnejših, kar jih je bilo do sedaj, ker so prevzele to prireditev šišenske na-rodne dame in narodno čuteče go-spice v svojo oskrbo. Saj je pa že kraj sam na sebi, kjer se ta veselica priredi, tako krasna, da nudi posetniku z razgledom mnogo užitka in zabave. Poleg tega bodo postavile narodne Šiškarice na veseličnem prostoru šoto-re, v katerih bo posetnikom na raz-polago, vse kar mu bo srce pozelelo. Za plesa-željno mladino in starino bode kar najbolje preskrbljeno. Odbor

MALI LISTEK.

Težave davčnega oskrbnika Omana.

Spisal F. Š.

Točno ob 8. uri zjutraj so pri-hajali uradniki, zasedli počasi svoje prostore, opravljali avtomatično svoje posle in ko je zavonilo poludne in stari kapiteljski cerkvi, so se dvignili in odhajali drug za drugim, najprej davčni oskrbnik Oman, za njim upravitelj Caizel, potem asistent Mejnik, zadnja pa praktikanta Kramens in Šabnik. In popoldne zopet ista pesem in to se je ponavljalo dan za dnevom, mesec za mesecem, leto za letom, — neskončna večnost...

Ravno tisto leto je pričakoval Oman, da bo avanziral.

„Stirideseto leto že služim, še na avanzama počakam, potem pa stopim v pokoj in lepo v miru bom preživel svoja leta.“ Naslonil se je lahko na fotelj — to je pomenilo že nekaj po-sebnega, ker Oman je bil silno vesten človek in dovolil si ni v pisarni nikdar niti minute odpočitka, — sklonila se mu je glava globlje na prsi in že se je zamislil v one čase, ko bo povišan za eno stopnjo, živel lepo v miru... S svojo ženo in otroki se popelje kam daleč, morda tja k morju, ali na Go-renjsko v kako mirno vas sredi gorskih velikanov. In sedel bo na klopi pred

malo hišico, vso odeto v zelenje in cvetje in čital bo časopis, ali zrl s prekritimi rokami v modrino neba, razpeto čez širne, bogate poljane in temne gozdove in visoke snežene gorske grebene. Ob njem pa bo sedela žena, — imel je lepo ženo, še v cvetju let, — in pletla bo, ali pa mu bo čitala naprej kaj iz časopisa. Otroke pa pošlje v mesto, študirati morajo...

In sanjal je na dolgo in široko, glava se mu je vedno globje poglobila in za trenutek je zaprl oči. Uradniki so se kar čudili, kako da jih ne pride nič nadzorovat, da ne pride nič raz-tresat na nje svoje sitnosti in nervo-znosti, kot po navadi.

Da bi letos ne avanziral, to Omanu še na misel ni prišlo, saj je bil vesten kot malokdo, točen v uradu kot ura, sploh pravi tip uradnika. V politiko se je mešal samo toliko, kot se mu je zdelo neizogibno potrebno. Priznaval se je za pristaša S. L. S., udeleževal se je katoliških shodov, hodil redno v cerkev in za procesijami, — opravljal je sploh samo take posle, ki jih mora opravljati v današnjih časih vsak pošten uradnik, ki gleda v bodočnost. In tako je prišlo, da je izhajal jako dobro. Čeprav ni bil po-sebnih zmognosti, je vendar priplezal suo anno do častiljivega mesta, — in sedaj še en avanzima in z mirno dušo stopi za vedno iz urada...

In zgodilo se je prav tisto leto, da so časopisi prav mnogo pisali o nerodnostih v davkarji, — seveda

krivično, — spodtikali so se naravnost ob oskrbnika Omana, govorili prav mnogo o njegovi hlapčevski naravi, da je vodja klerikalcev v našem mestu in nekdo je spisal celo članek, v katerem mu je očital, da kadri cigare samo po tri vinarje.

Od tistega časa je izginil Omanov mir. Nervozno je letal po pisarni gor in dol, ustavil se je sedaj pred tem, sedaj pred onim uradnikom in jih ježno ošteval. Sumil je najbolj prak-tikanta Kamensa, da je on v zvezi z onimi članki, ošteval ga je, da ne opravlja dovolj točno svojih poslov, da ni za nobeno rabo, da mu je naj-slabše spričevalo, — a izreči si ni upal prave svoje sumnje.

K temu se je pridružilo še novo gorje. Iz Ljubljane je dobil parkrat po nosu radi gotovih stvari, ki jih je sprejel in izvršil preveč samooblastno, — in sedaj je obupal popolnoma. Avanzma je šel po vodi, kar stemnilo se mu je pred očmi, da bi od šel v pokoj sine titulo „višji davčni uradnik“, ki se tako lepo sliši, nego tega pa ne, to bi bila sramota zanj, raje dela še pet let.

In v kratkem so zvedeli uradniki davkarje, da Oman ne pojde še v pokoj, in vseh se je polastila silna žalost, ker raje bi se ga iznebili, kot ne vsem česa.

— Bilo je ravno poleti. Vse je bujno zelenelo in duhtelo. Šola je ravno minila, nastopile so velike po-čitnice — in višji uradniki so se od-

pravljali s svojimi rodbinami iz mesta na deželo in letovišča.

Počasi je stopal Oman v pisarno, gledal je v tla in nervozno grizel tri-vinarsko cigareto, pri srcu pa mu je bilo neizmerno hudo...

„Vsi gredo, prav vsi, — le jaz —“ dalje ni mogel misliti, tako hudo mu je bilo.

Tudi asistent Melnik in upravnik Caizel sta si vzela dopust za par dni, edino praktikanta Kamens in Šabnik sta sedela na svojih mestih in se živo smejala, ko pa je vstopil Oman v urad, hipno sta umolknila in hitela dalje po papirju.

Ko Kristus, ko je šel na Golgato, tako potrto je stopal Oman v svojo sobo.

Na mizi je ležalo veliko pismo. uradno zapečateno.

Oman je odložil klobuk in palico, sedel potrto k mizi, odprl popolnoma mehanično pismo.

„Najbrže zopet kaka uradna na-vodila“, si je mislil.

Preletel je vrstice hitro z očmi, kri mu je zaplula močnejše, oči so se mu razširile.

„Bog nebeški, ali je mogoče?“

Planil je hitro po konci in letel s pismom k oknu, da bi bolje videl, morda ga varajo oči, — ne, res je — avanziral je!... Hvala ti, devica sedmih žalosti!

Potr od prevelike radosti se je zgrudil na fotelj, nič več ni mogel pravilno misliti — in dvignil je dekret,

ki mu je padel od razburjenja na tla in ga čital dvakrat, trikrat in zopet in zopet... Nato je letel v prvo sobo in pripovedoval praktikantom veselo no-vico, čital jima je dekret na glas, nato ga je še ponudil, da sta brala sama, vsak zase.

„Gospoda praktikanta, mislim pač, ne prosim vaju, da prideta danes zvečer k meni, vesta, na malo večerjo in čašico cvička, ne, saj prideta?“ In podal jima je prijazno roko. Prakti-kanta sta se kar spogledovala, sama sebi nista mogla verjeti.

„Danes tudi lahko malo prej od-ideta iz urada“ je dejal Oman in iz-ginil v svojo sobico.

„Kakor zahtevate, gospod višji oskrbnik“ sta se odzvala za njim oba praktikanta in Omanu je šel ta prijazni pridevek do dna srca.

Ah, „višji oskrbnik“ kako sladko in dolgo pričakovano ime! Prižgal si je cigaro za deset vinarjev, kakor se spodobi za tako slovesen trenutek, kot je današnji, sedel k svoji mizi in na-pisal takoj prošnjo za dopust.

Par tednov pozneje so se že pe-ljali v kupeju drugega razreda Oman, c. kr. višji davčni oskrbnik v pokoji, njegova žena in dvoje otrok. Menda ni bilo bolj srečnega človeka na svetu v tistem trenutku kot Oman in tudi ne bolj zadovoljnih ljudi, kot davčni uradniki, ki so se vračali veselih obrazov s kolodvora, kjer so izkazali zadnjo čast svojemu dolgoletnemu šefu in tovarišu...

se ni bal stroškov, da si je zagotovil za ples take godce, ki bodo godli, da bodo moral pač vsakdo hoče-noče zarajati. Je pa na sporedu toliko točk, da bi bilo preobširno jih tukaj navedati, radi tega naj nihče ne zamudi posetiti te prireditve, kesal se ne bode!

Podrta peč se nevarno podira. Iz velikolaškega okraja smo prejeli: Podrta peč... vsaj veste kaj je z njo. Komur ni nič znanega o nji, naj se zaupno obrne do Jakliča, po čudnih potih bože milosti zopet državnega poslanca v našem okraju. On vam čisto natanko pove, kako je nastala historija o Podrti peči. Ampak kar zopet izvoljeni poslanec morda še ne ve, mu pa mi povemo. Ko je general dr. Šusteršič izdal ukaz na vse farove v našem okraju, da naj se sveti moške izjavijo, ali bodo kandidirali Jakliču zopet tako toplo priporočali in zanj se pehali po spovednicah in prižnicah, tedaj čuje, se je zgodil ta-le čudež: Večina starejših resnejših duhovnikov, med njimi celo dva višja duhovnika so ukaz generala enostavno prezrli in niti odgovora niso dali. General v glavnem taboru v Ljubljani je postal osupel; taka nepokorščina se mu še ni pripetila. Se bolj osupel je postal, ko je videl, koliko pristašev ima protikandidat Pucelj na svoji strani. Tudi kaj takega se mu še ni pripetilo v našem doslej črne armade prenapolnjenem okraju. General je uvidel, da gre njegova oblast h koncu, moral se je zateči h škofu, kateremu je v živih besedah slikal naš okraj, kot je bil v dobi našega rojaka Trubarja. Tedaj je škof sam pritisnil na svoje podložne duhovnike, v zaupnih okrožnicah jih je s peklom in kaznimi rotil, naj vse sile napno, da rešijo vero, ki je sila v nevarnosti in da omogočijo, da se Podrta peč vsaj še to pot ne podere v prah in pepel. General se obrnil nadalje tudi na uskoke in janičarje z naslovom Slomškariji. „Pomislite“ jim je dejal, če pustimo zdaj Jakliča pasti (pa ne krave pasti) pade z njim tudi Slomškarija, z njo vred pa gredo tudi vaši postranski zaslužki in koriststvo rakom žvižgat. Temu dvojnemu pritisku so se morali tudi oni duhovniki udati, ki jim že zdavno ni bilo nič za to, če se Podrta peč čisto sesuje. Hočeš, nočeš, delali so, kar se je dalo, in le tako je postal Jaklič zopet državni poslanec. Pripoveduje pa se, da je bil Jaklič strašno jezen na volilne komisije tistih okrajev, kjer je dobil Pucelj razmerno več glasov. Pravijo tudi, da je dotične volilce ozmerjal s šemami ter da je to čast naslovil tudi na komisarje. Ker se to po vsem velikolaškem okraju javno govori, bi bilo dobro, če se volilni komisarji pri g. poslancu informirajo, koliko je na tej govorici resnice. Toliko pa je gotovo, da se Podrta peč v Dobropolju jako nevarno podira ter se je opravičeno bati, da se do prihodnjih volitev sploh sesuje v prah in pepel.

Reinthalter proti „Slov. Narodu.“

(Pred okrajnim sodiščem.)

Ko se je zvedelo, da je nemška stranka postavila v 3. razredu za ljubljanski obč. svet za kandidata nekega Reinthalera je „Slovenski Narod“ v št. 87 z dne 15. aprila t. l. objavil med dnevnimi vestimi sledečo notico: Nemška stranka je postavila v tretjem razredu za kandidata vpokojenega železniškega strojevodjo Ant. Reinthalera. Vprašamo ošabno nemško gospodo, če je njen kandidat Anton Reinthalter identičen s tistim vpokojenim strojevodjo Ant. Reinthalterjem, ki je bil mes. januarja t. l. obtožen hudodelstva po § 128. kazenskega zakona, ker je neko šestletno deklico Justino Kregar na pisoarju v „Zvezdi“ in na klopi v „Zvezdi“ „podučeval“ v spolnih zadevah? Anton Reinthalter je bil zaradi hudodelstva po § 128. oproščen, obsojen pa po § 516. na 3 dni zapora § 516. kaz. zak. pravi: Kdor v podobah ali z nečistimi dejanji npravnost ali sramotljivost hudo žali, da se očitno pohujšanje daje, je kriv prestopka itd. Vprašamo torej kazenske gospode: Ali je njihov kandidat Anton Reinthalter identičen s tem Antonom Reinthalterjem, ki je bil obsojen po § 516? Če je identičen, potem se je nemška gospoda deklarirala s to kandidaturo za stranko „Kinderverzahrerjev“. Res, veliko nesramnosti je treba, da se upa nemška stranka postaviti za kandidata človeka, pred čigar pohotnostjo še nedolžni otroci niso varni. Prav radovedni smo, koliko ljudi se bo dobilo, ki bo glasovalo za Reinthalera. Pošten človek ne more zanj glasovati, naj bo kakršnekoli narodnosti, glasovati more zanj samo človek, ki mu ugaja ves Reinthalter. Kandidatura Antona Reinthalera je nesramnost prve vrste in predzgodnja izjavitelj, kajti bila bi sramota za celo Ljubljano, če bi prišel v občinski svet pohotnež in pohujševalec otrok.

Vsled te notice se je čutil Reinthalter žaljenega in je hotel dobiti zadostnjenje. Ali zanimivo je, da se je bal gospod porotnega sodišča in je želel, da bi stvar odpravilo kar okrajno sodišče. In zato je vse druge žalitve v onem članku kar molče požrl, tožil pa je odgovornega urednika „Sl. Naroda“ samo zaradi prestopka po § 497 — očitane prestane kazni. In tako se je vršila pred okrajnim sodiščem obravnava. Odgovorni urednik „Sl. Naroda“ je prišel s svojim zastopnikom g. dr. Sušnikom, odsotnega Reinthalera je zastopal dr. Plautz, sodil je pa sodnik dr. Pompe. Odgovorni urednik in njegov zastopnik sta izvajala, da okrajno sodišče ni za razsodbo v tej stvari kompetentno. Članek ni imel namena Reinthalera žaliti osebno ali mu očitati prestano kazen temveč vplivati na nemško stranko, da za slučaj, če je nemški kandidat Reinthalter identičen z onim Reinthalterjem, ki je bil obsojen po § 516 k. z., stori korake, da izgine ta mož iz volilne liste — v interesu javne morale. — Tožitelj v svoji obtožnici navaja še celo vrsto drugih dozdavnih žalitev, toži pa samo po § 497 in pravi, da ljubljanski poroti ne zaupa. Proti temu se mora protestirati. Če je bil „Slovenski Narod“ pred ljubljansko poroto že kdaj oproščen, je to zanj le dobro izpričevalo. „Slovenski Narod“ je Nemcem samim s člankom napravil uslugo, kar je priznal sam dr. Eger.

Sodnik je slednjič razglasil sklep, da se okrajno sodišče ne smatra za kompetentno razsojati v tej stvari, kajti tožba ni mogoča po § 497 temveč le po § 491. Članek tvori eno samo dejanje in se ne morejo posamezni stavki iz te celote vzeti. Če se pa presoja cel članek kot celota, je pa jasno, da članek ni imel namena očitati Reinthalterju prestano kazen. Reinthalterjev zastopnik je proti temu sklepu prijavil rekurz.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Novi ministrski predsednik.

Dunaj, 28. junija. Danes je izšlo cesarjevo lastnoročno pismo, v katerem se poverja vodstvu kabineta novemu ministrskemu predsedniku baronu Gautschu. Ob 5. uri popoldne se je nato vršila pod predsedstvom barona Gautscha seja ministrskega sveta, v kateri je bilo sklenjeno, da se skliče nova zbornica k prvi seji dne 13. julija. Vest, da je baron Gautsch že konferiral z raznimi parlamentarci je popolnoma neresnična. Zato je tudi čisto enostavno, da je „Slovenčeva“ brzojavka, ki trdi, da je baron Gautsch poklical dr. Šusteršiča iz Toblacha na Dunaj popojnoma navadna laž. Dr. Šusteršič je sicer prišel na Dunaj prostovoljno, toda baron Gautsch ga ni hotel sprejeti.

Senzačna vest o kralju Petru.

Dunaj, 28. junija. Iz Budimpešte prihaja senzačno poročilo, da je postal srbski kralj Peler žrtev atentata. Ta vest je vzbudila na Dunaju ogromno senzacijo, ali iz Beograda še ni potrjena. (Ta vest že radi tega ni verjetna, ker prihaja iz Budimpešte, kjer je največja kovačnica raznih senzačnih poročil iz Srbije. Op. ured.)

Konference čeških strank.

Praga, 28. junija. Danes so se vršila posvetovanja čeških strank. Na seji mladočeskega kluba je konferiral dr. Kramář o tekočih političnih zadevah in izjavil, da bo mladočeski klub izrazil svoje stališče napram novi vladi šele potem ko bo imel baron Gautsch svoj programatični govor. Nato je bil za predsednika kluba izvoljen dr. Kramář, podpredsednikom bivši češki minister krajani dr. Pacák, namestnikoma pa dr. Körner in Šubert. V parlamentarno komisijo so bili izvoljeni: dr. Kramář, dr. Pacák, dr. Maštálka, Čech in dr. Rašín. Mladočeski klub je v svoji seji tudi sprejel resolucijo, po kateri je vstop hospitantov v klub nedopusten. Resolucija je naperjena proti prof. Masaryku.

Praga, 28. junija. Na današnji seji češkega narodno-socialnega kluba je bil izvoljen predsednikom poslanec Klofač, namestnikoma pa poslanca Choc in dr. Šviha.

Praga, 28. junija. Danes popoldne se je vršila seja češkega enotnega kluba, na kateri je bil izvoljen predsednikom bivši trgovinski minister dr. Fiedler, podpredsednikom pa dr. Kramář. Udržal in Klofač. Glede poslancev Praška in patra Zahradníka, ki sta tudi prijavila svoj vstop v češki enotni klub, je bilo sklenjeno, da pade tozadevna odločitev šele takrat, ko bo agrarni referent podal svoje poročilo in obvestilo stranke. Veliki kravali v bukovinski zbornici. Černovice, 28. julija. Na današnji seji bukovinskega deželnega zbora je prišlo do velikanskih kravalov med rumunskimi konservativci in rumunsko kmečko stranko. Pri debati o subvenciji 50.000 K za bankrotne konservativne

konsu mein rajfajznovke, je posl. rumun. kmečke stranke, Bonkeš odločno protestiral proti temu, da bi dežela podpirala zavode, katere so vodili voditelji rumunske konservativne stranke, ki predstavljajo večino naroda. Vsled teh besed je prišlo v zbornici do velikanskih kravalov med konservativci in kmečko stranko. Med preprirom je rumunski nacionalist Popović glasno zaklical poslancem kmečke stranke: „Pustite vendar govoriti Bonkeša, ki govori samo golo resnico.“ Nato je prišlo med rumunskimi konservativci in kmečko stranko do ponovnih spopadov. Predsednik nikakor ni mogel napraviti reda in je sejo prekinil. Ko se je seja zopet pričela, je prišlo med konservativci in kmečko stranko do dejanskih spopadov, tekom katerih je bil težko ranjen rumunski konservativec Simonovici. Radi tega je predsednik zaključil zbornico na nedoločen čas.

Lastnik in glavni urednik Milica Pint.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakmah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Izvrsten brinjevec

ima
L. Šebenik v Spodnji Šiški.

Višje gimnazijce išče primerne službe. Ponudbe pod „Dijak“ pošto ležeče Novomesto. 217/5—2

Dve gostilni na prometnem kraju v Sp. Šiški, se oddata takoj na račun ali v najem. Poizve se v gostilni pri državnem kolodvoru. Tam se prodaja tudi več oprav. (Glasovir, orkestriji i. d. dr.) 218/3—2

Sprejme se zanesljiv čevljarški poslovođa več slovenskega in nemškega jezika. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 367/2—2

Hišnik išče službe. Nastopi lahko takoj. Ivan Vitgaj, Predovičovo selo št. 18 210/7—5

Panama klobuki so postali cenejši od K 4 — naprej. Slamniki radi minule sezije po polovično ceno. Anglesko skladišče obk. O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg 5. 359/8—1

Avtomobil za štiri osebe ceno prodaja Lovro Šebenik, Sp. Šiška.

Mesečna soba lepo meblirana s posebnim vzhodom se takoj odda. Kje, pove upravništvo „Jutra“. 219/1—1

Hiša z velikim vrtom je naprodaj v Rožni dolini št. 112 cesta IV. 370/4—1

Otroški vozček za ležati, dobro ohranjen se prodaja istotam se sprejme tudi otroka v rejo v starosti 1—3 let. Ponudbe pod „Otrok“ na „prvo anončno pisarno“. 368/2—1

Lep zaslužek brez posebnega dela, kdor želi vstopiti z malim obrtnikom v kompanjon. s 1000 K. Exportno delo. Ponudbe pod „Mali obrtnik“ na „prvo anončno pisarno“. 369/1—1

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlažje, ako

inserira

v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

VABILO

na

veliki vrtni

KONCERT,

ki se vrši danes dne 29. t. m. v staroznani gostilni

pri „Majarončku“ v Vodmatu.

Pričetek ob 2. uri popoldne. Postreglo se bode s pristno domačo kapljino, šunko ter z mrzlo in gorko kuhinjo. Cenjeno občinstvo se najvljudneje vabi na to prosto zabavo.

Spoštovanjem

Jernej Jelenič,
gostilničar in trgovec.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Neprekosljivi ameriški

kosilni stroji „Deering“

najboljše mlatilnice, čistilniki za žito, stiskalnice za grozdje in sadje, črpalke za vodo, vino in gnojnico, ter vsa druga železnina se dobi pri tvrdki

FR. STUPICA v Ljubljani

— Marije Terezije cesta št. 1. —

L. J. Fröhlich

sobni slikar in plesarski mojster, dekora-

cije, napisi in cerkveno slikarstvo

Ljubljana, Hrenova ulica 17.

Poštno-hranilišni račun št. 67.626.

Več stanovanj

s hrano za izletnike se takoj odda po jako nizki ceni v hotelu „Vega“, Spodnja Šiška.

Podpisani se cenjenim hišnim posestnikom v Radovljiskem okraju najtopleje priporoča za njihova naročila. Naroči se pa tudi lahko pri g. Kunstelj-nu v Radovljici, ali pismeno meni osebno.

Spoštovanjem

Andrej Udovič

dimnikarski mojster.

Proda se

časopisni papir za zavijanje.

Poizve se v upravništvu „Jutra“.

Svetovno mojstrstvo v urarski industriji iznajdeno.

Prevezte edine prodaje me je postavilona stališče, da za 2-90 K nudim elegantno 14 kar Double zlato švicarsko uro. Ista ima 36 urno dobro idčo kolesje s sidrom. Nagradna znamka je električnim potom s pravim zlatom prevečena. Gre precizno 4 leta, za kar tudi jamčim. 1 kom. 2-90 K 3 komadi 7-50 K. Ker se neugajajoče premenja, ali se lahko nazaj dobi, je naročilo popolnoma brez rizike. Pošiljam samo po povzetju.

ST. KESSLER, svetov razpošiljalnica
Krakov, Avstrija št. 132.

Večje

posestvo

kjer se lahko redi 4 do 5 krav, 1 par konj, več prašičev, zraven tudi mlin in žaga se odda za 3 leta v najem. Najbolje je, ako se najemnik sam potruži ogledati vso stvar, ker lahko marsikaj po ceni kupi.

Penudbe sprejema

Ivan Štalzer

posestnik in mlinar v Mašlju 5
pošta Čermošnice.

Nova vila

v Zgor. Šiški, na jako lepem razgledu se odda v najem

eni ali več strankam, eventuelno se tudi proda po jako ugodni ceni. —

Anton Remec, Sp. Šiška

Brivska ulica 264.

10 konj na prodaj.

Lepi, čili konji iz Vinkovcev in Verpol v Slavoniji vporabni tudi za vsako težko uprego. Več se poizve pri lastniku v Sp. Šiški št. 2.

Višji strojnik

želi premeniti službo. Zmožen je tudi pri električnih napravah in pri montaži. Dopise na upravništvo „Jutra“ pod „Dober strojevodja“.

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za lase in brado „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po K 2 — velike K 4. Lasne podlage in vse vrste mrežice. Lasulje, brade, šminke in vse drugo za maskiranje priporoča po zmernih cenah

S. STRMOLI, brivec in lasničar

Ljubljana, Pod Trančo št. 1 (zraven čevljarkega mostu). Izdelovalnica za vsa lasna dela. Cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

2 nova moderna Seifert - biljarda.

Novo urejena

Kavarna „Central“

na sv. Petru nasipu 37

je vso noč odprta.

Solidna postrežba.

Slav. občinstvu se toplo priporoča s spoštovanjem

Štefan Miholič,
kavarnar.

2 nova moderna Seifert - biljarda.

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 6 vinarjev.

Kunc-ove obleke

so nedosežne glede oblike,
izvršitve in cene.

Ljubljana, Dvorni trg 3.
Telefon št. 291.

Priporoča se za vsa v svojo stroko
spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarški mojster

V LJUBLJANI

Sodnijska ulica št. 3

Dobe se tudi izgotovljena obuvala.
Izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Najnovejše slov. plošče „Triglav“

s popolnoma novim posnetkom
Anton Verovšek in Danilo Cerar

350 Prešeren in Sv. Martin,
Prešernove nagrobnice.
351 Pogreb fetrarjerja Porente,
Pogreb fetrarjerja Stembova.
352 Dinstman Matevž, ljubljanski cice-
rone, st. I.

Svoji k svojim, »Matevž« II. del.
353 Kaku je Buh Marijo u nebesu uzev,
Pridiga pod Nanosom!

354 Cirkus Zawatta,
Rajbenšku ženitvanjsku pismu.

355 Klemenova Kelnarica, Radolska
balada,
Cokelburgarji.

356 Krsten boter iz Vač,
Baba Špela.

357 Žane iz Leblane v Ptuj,
Žane v Iblan.

358 Magistrat naznanja postave Kibicem,
Ženska volilna pravica.

359 Prva ljubezen Panganet Matilde,
Baba zmerja pijanga dedca.

360 Jurgel; kaj pa tvoja žena,
Matajev Matiče v risu.

361 Napljon in Matija Korajžar,
Ti tičen, ti tačen.

362 Kako je Mehejev Janez na ohcet
Micki ošpetel žužgov,
Na enmo pulitičnem shodu.

363 Deset zamerku,
Ker se vse organizira.

364 Martin Krpan pred cesarjem,
Osel in Bog.

365 Babilonski turen,
Organist Kiofuta.

366 Bog pomagaj!
Bog deli narodom darove.

367 Blaž Mozol in Rajtguzen,
Matevžek in Krjavelj.

368 Kako so predtržani šac kopali (Ra-
dolska),
Pridiga studentove matere.

369 Godec Jaka iz Trnovga,
Janez in Micka v oštariji.

370 Urban Smuk v Ljubljani pri dohtarji,
To je tista muha, muha, muha...

371 Klobasanje,
Blaž Mozol in France.

372 Joža s Polan za pričo pozvan!
Ješprenčkov Andrejček.

600 Veseli bratci,
Bratje bodimo veseli, koračnici po
slovenskih narodnih napitnicah
uglasbil L. Pahor.

Plošče »Triglav« so prvovrsten iz-
delek in stane komad K 350. Kdor jih
vzame 10 skupaj, jih dobi franco.

Plošča »Triglav« je najnovejša vrsta,
presega v glasu razločnosti in čistega
prenašanja vse druge plošče. Plošča
»Triglav« igra brez vsacega šumenja,
ker je iz najboljša tvarine. Za vsako
obrabljeno ploščo povrnem 65 vin.

Plošče »Triglav« Original se do-
bijo edino v Gramofon Atelje

A. Rasberger, Ljubljana
Sodna ulica št. 5.

Največja zaloga godbenih auto-
matov, gramofonov in plošč. Dobijo se
tudi Zonophon, Gramophon, Jumbo,
Odeon, Odeson, Favorit, Kalliope plošče,
in druge vrste. Pazite natančno na naslov!

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Piebler, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolencec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica

Šuble, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stlene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleusteln, Jurčičev trg.

Wisjak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagode Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica

Likar, Guinec.

Sterkovič, Dunajska cesta

Zaradi minule sezije so cene

oblek za gospode, dame,
dečke in deklice
veliko znižane.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Tečem

in kupim

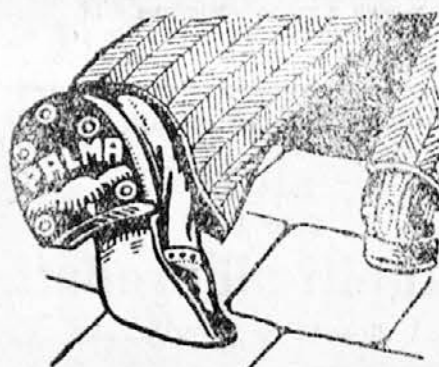
samo

prave

Palma-kavčukove

podpetnike.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska številka 118.

Najmodernejša črka.
Litografija.

— Poštne hranilnice številka 76307. —

35-36
Kamnoseški izdelki iz marmora-
ja za cerkvene in pohištvene oprave
spominki iz marmora, granita ali
ali sijenita, apno živo in ugašeno
se dobi pri

ALOJZIJU VODNIKU = Ljubljana =
Kolodvorska

kamenarskem mojstru ulica

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad
K 5.000.000. K 610.000.

Stritarjeva ulica številka 3.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Izvod samo po 6 vinarjev.

Oklic.

V konkurzno maso Frana Demšarja bivšega trgovca v Idriji spadajoča
zaloga blaga delikatesne trgov. št. 394 in specerijske trgov. v hiši št. 136
prodala se bode posamezno ofertnim potom
kakor stoji in leži.

I. Cenilna vrednost delikatesne trgovine znaša danes po odbitku že pro-
danih kvarljivih predmetov skupno z zalogo vina in opojnih pijač K 4236 04
II. Trgovina z mešanim blagom je sodno cenjena in sicer:

specerijsko blago na	K 1558 76
opojne pijače	K 429 50
steklo in igrače	K 249 54
galanterija	K 713 02
obleka	K 651 30
čevlji	K 1192 40
trgovska oprava	K 154 90
skupaj na	K 4950 42

Konkurzna masa ne prevzema nobenega jamstva za kakovost ali količino
blaga.

Pismene ponudbe opremljene z 10% vadijem, vložiti je pri podpisnem
upravitelju konkurzne mase najkasneje do včetega 15. julija 1911 in ostanejo
ponudniki na ponudbe vezani do včetega 1. avgusta 1911.

Konkurzna masa ni vezana na najvišjo ponudbo ter si pridržuje pravico,
da sme vložene ponudbe sprejeti ali odkloniti, ne oziraje se na njih visokost.
Ponudnik, čigar ponudba je sprejeta, mora takoj plačati kupnino, kakor
hitro prejme naznanilo, da se je sprejela njegova ponudba.

Ako bi le-ta ne plačal kupnine tekom enega tedna po prejemu naznanila,
zapade naloženi vadij v korist konkurzne mase, ki je tudi upravičena odstopiti
od kupne pogodbe.

Po plačilu kupnine mora kupec prodano zalogo prevzeti in odstraniti
tekom osmih dni.

Inventarski zapisnik leži na vpogled pri c. kr. okrajnem sodišču v Idriji.
Na prodaj stavljene predmete razkaže na željo upravitelj konkurzne
mase, ki daje sicer tudi vsa potrebna pojasnila.

V Idriji, dne 24. junija 1911.

Alojzij Pegan

c. kr. notar kot upravitelj konkurzne mase Franceta Demšarja.

Cene brez konkurence!

Slovenci, pozor
pri nakupovanju vencev!

FR. IGLIČ

Ljubljana, Mestni trg 11
priporoča največjo zalogo krasnih

nagrobnih vencev
in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo
hitro in točno.